gekleurd boernoes, die geheel open was. Een brocaden vest bedekte zijn borst en werd door een gouden gordel met robijnen, saffieren en diamanten bezet, van zijn donkeren rijbroek gescheiden. Zijn hooge rood-lederen rijlaarzen, waarvan de kappen tot aan zijn knieën reikten, waren voorzien van mat-gouden sporen, die dof glansden. . . .

Hij werd aan verschillende gasten voorgesteld, en eindelijk kwam de beurt aan Lord Merton om Lady Cawstone aan hem voor te stellen.

Hij boog en kuste haar de hand terwijl een geheimzinnige lach om zijn lippen speelde.

„U ziet er zeer charmant uit, Lady Cawstone, Engeland kan trotsch op U zijn..", zeide hij galant en keek haar met zijn donkere oogen recht in 't gelaat.

„En onze gastheer, de koning, kan er trotsch op zijn, dat hij de reïncarnatie van Crishna onder zijn gasten ziet. . . ."

„Te veel wierook, schoone vrouw, ik ben nog nimmer de afgod der Indische vrouwen geweest en nog geen enkele prinses van het verre Oosten was ooit verliefd op mij. . . ."

„Maar dan toch zeker wel een Europeesche ?" vroeg zij coquet. Even fronste Raja Mullah het voorhoofd, doch vervolgde onmiddellijk. . . . „Gij zijt even geestig als schoon ; indien Lord Merton mij de gunst wilde verleenen mij bij Uw gezelschap te voegen, dan zou ik dit zeer op prijs stellen." Lord Merton boog en vleide : „'t Zal ons zelfs een eer zijn. . . ."

Een oogenblik later verscheen de koning in den tuin en onderhield zich met enkele bezoekers. Daarna liet hij Raja Mullah aan zich voorstellen, die op correcte wijze voor de eer, die hem te beurt was gevallen, bedankte.

Spoedig was het feest in vollen gang. Men dronk champagne, men danste, men schertste. . . .

Lady Cawstone verliet den Oosterling geen oogenblik ; ongemerkt wist zij hem, sprekende over de Oostersche wijsheid, uit het feestgewoel te leiden. . . .

Raja Mullah bemerkte eensklaps dat hij met de vrouw alleen in een laan liep, waar de witte marmeren beelden tusschen de dikke boomstammen, als spookfiguren stonden. Hij zag haar oogen schitteren, en voelde de warmte van haar arm door zijn kleeding dringen.

„Lady. . . . wat ben je mooi. . . . Een kus en we keeren terug. . . ."

„Maar een enkele ?" vroeg ze schalks.

„Dan duizend," en hij kuste haar oogen, haar lippen, haar hals en armen, totdat zij zich uit zijn omarming losmaakte en uitriep : „. . .Maar Emir, U is niet in het Oosten. . . ."

„Vergeef mij, schoone Lady."

„Ik heb je niets te vergeven. . . ."

Hij sloeg nu zijn arm om haar middel en haar telkens op den mond kussend liepen ze langzaam voort.

„U moet een zeer kundig man zijn, niet waar ?" vroeg zij.

„Zeer kundig, hoe zoo ?" vroeg hij quasi verwonderd.

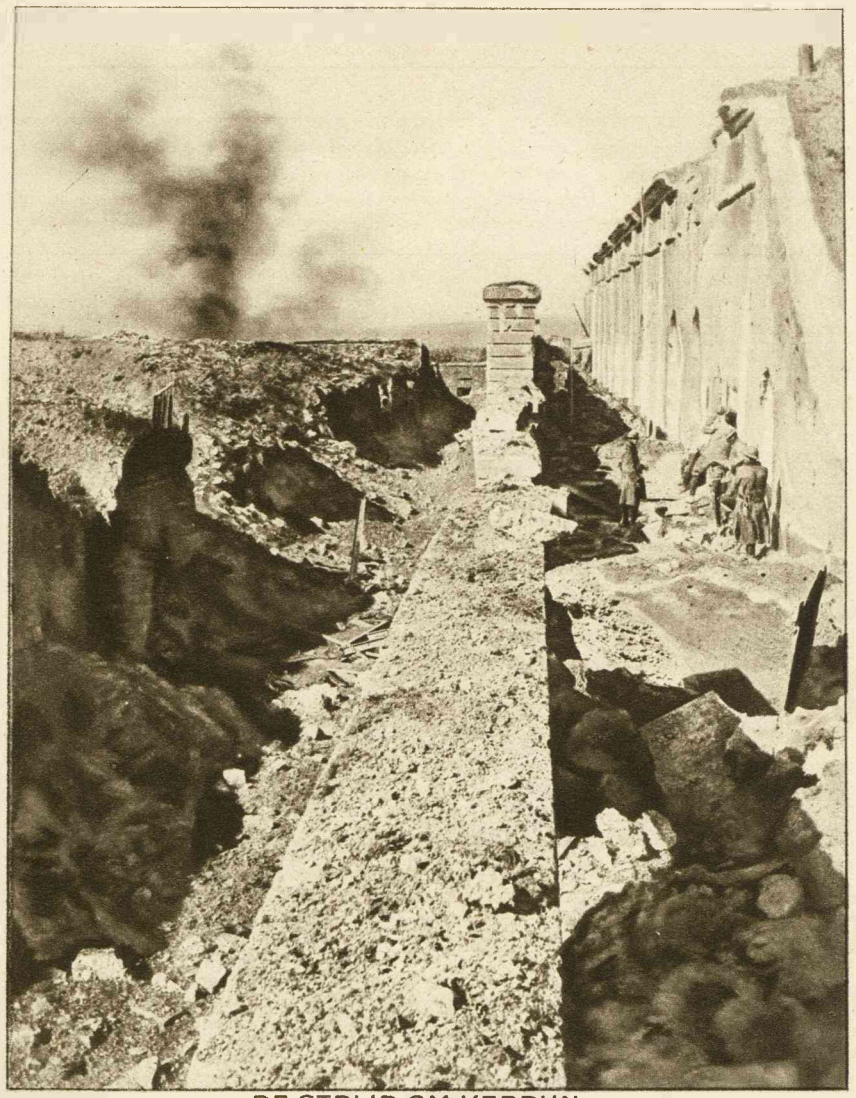
„U moet een middel hebben uitgevonden om goud te maken !"

„En dat vindt een vrouw, die alleen voor de liefde geboren is, belangrijk ?". . . . vroeg hij op eenigszins ironischen toon.

„Het belangrijkste van het geval is, dat ik mij een genie altijd als een leelijk mensch heb voorgesteld en U is een ware Indische Apollo of zooals ik daareven zeide een Crishna."

„Schijn bedriegt. . . ." antwoordde Raja Mullah kort.

„Is mijn Sultan boos ? Toe kus mij nog eens. . . . . Zoo. . . . nu zijn wij weer vrienden. . . ."

DE STRIJD OM VERDUN.

Wij brengen op deze pagina een drietal foto's van enkele der forten rond Verdun, die duidelijk demonstreeren, met welk een verwoedheid de beschietingen en aanvallen plaats hadden, maar ook, op welk een taaie wijze de verdediging wordt volgehouden totdat de forten uit strategisch oogpunt hun grootste waarde verloren hebben. De afbeelding hierboven geeft de ruïnes weer van het fort Vaux, door de Duitschers even onstuimig aangevallen, als het door de Franschen werd verdedigd. Het fort stond onder bevel van majoor Raynal.

Zwijgend liepen ze langs de kronkelpaden van den tuin, en zagen nu en dan tusschen de boomen het donkere menschengewoel in den bleeken schijn van het electrisch licht.

Zij sprak maar steeds over zijn uitvinding, zonder recht op haar doel af te gaan. . . . Eindelijk vroeg zij hem met een vagen angst in haar stem welke grondstoffen hij gebruikte om goud te maken ?

„Lady Cawstone," zeide Raja Mullah op zulk een vreemden toon, dat zij ervan schrok, „hoe groot is de belooning, indien U met uw verleidingskunsten mij het geheim kunt ontstelen ?" Zij werd bleek en balde de handen tot vuisten.

„Wordt niet boos, schoone vrouw. Ik heb al dadelijk begrepen dat U mijn lokaas moest zijn, en ik heb als een voorzichtig muisje een beetje er van gesnoept. Zeg mij de som, die U niet zal ontvangen, want ik vertel toch niets en voor uw vergeefsche moeite ontvangt U het dubbele bedrag. . . ."

„Mijnheer, U beleedigt mij !"

„Met de waarheid mevrouw ? Zaken zijn zaken. Ik wist dat men mij hier een valstrik zou spannen, maar ik wist niet dat het zoo'n bekoorlijke en charmante zou zijn en daarom wil ik U beloonen."

„Mijnheer, leidt mij naar de gasten terug. . . . als U nog eenigszins weet wat een gentleman betaamt."

„Zeker, Lady Cawstone."

Zwijgend liepen beiden terug en hij bracht haar bij Lord Merton, boog en nam afscheid. De koning kwam naar hen toe en betuigde er zijn leedwezen over, dat hij nu reeds het feest ging verlaten en vroeg of hij zich niet kon amuseeren. Raja Mullah lachte en antwoordde zoo luid dat Lady Cawstone het hoorde :

„Uw feest is zeer interessant Majesteit, ik heb er zelfs geleerd dat tusschen de vrouwen die 's avonds langs de Theems loopen en die hier zijn, alleen verschil in kleeding is. De eerste zijn armoedig en sjofel gekleed en de laatste zijn rijk getooid en gaan zich aan een overvloedigen maaltijd en champagne te buiten."

Raja Mullah boog onderdanig, glimlachte, zoodat zijn hagelwitte tanden schitterden tusschen zijn donkere lippen en verdween toen snel door de vestibule.

De koning stond perplex.

Een groote consternatie ontstond onder de gasten. Lady Cawstone was flauw gevallen.

De koning trok zich na het gebeurde in zijn kamer terug en ontbood Lord Merton, die onmiddellijk daarna verscheen.

„Lord Merton," begon de vorst, „de kerel moet vanavond nog gearresteerd worden. Als hij gevangen genomen is, moet er huiszoeking bij hem gedaan worden. Zijn dienstpersoneel zullen wij voorloopig ook gevangen houden, totdat de huiszoeking afgeloopen is. Niets mag daarbij vergeten worden, zelfs de kleinste doosjes, badjes of gaatjes moeten onderzocht worden. Het recept en de geheimzinnige stof moet het eigendom worden van den Engelschen staat. Hebben wij het eenmaal, dan zenden wij bericht aan het syndikaat. Wij arresteeren hem op grond van beleediging van Lady Cawstone en de overige dames. . . . Het schijnt dat Lady Cawstone haar taak op banale wijze heeft uitgevoerd. . . . Ik dacht dat zij dit kiescher gedaan zou hebben. . . ."

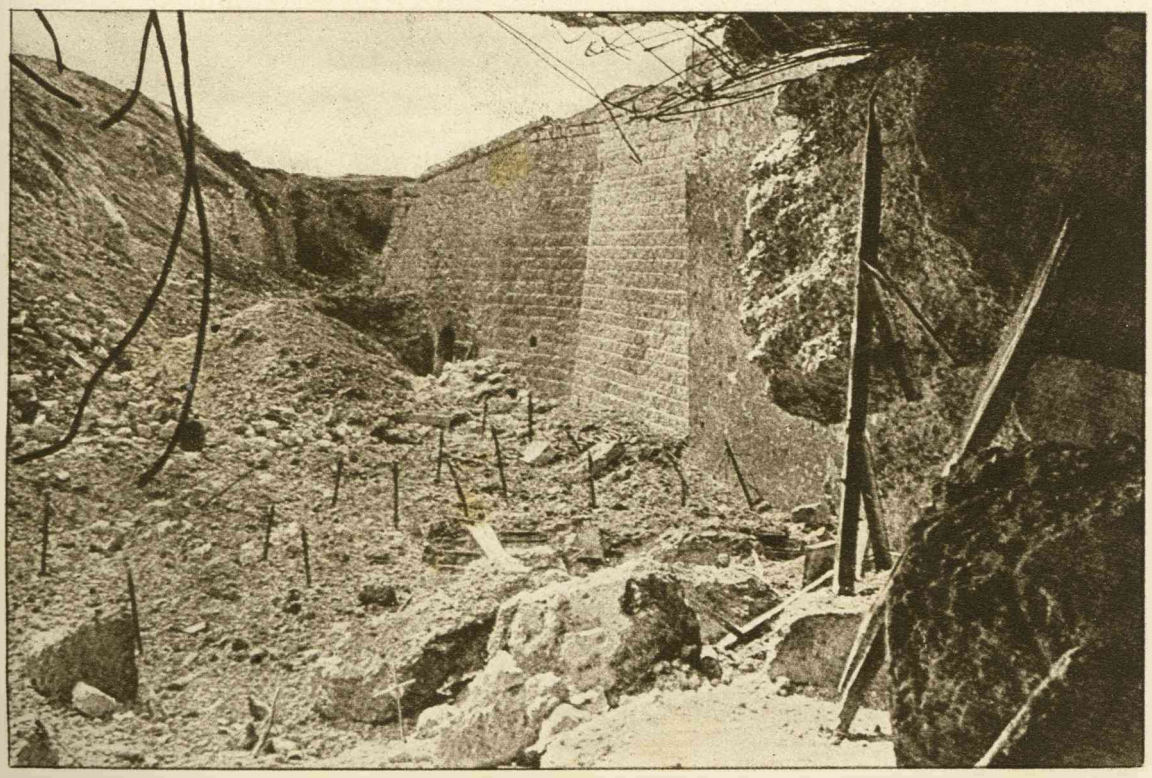
„Uwe Hoogheid had haar gezegd dat zij tot elken prijs nog dezen avond te weten moest komen hoe en waarvan Raja Mullah het goud vervaardigde en waar hij de geheimzinnige stof verborgen had."

„Genoeg, wat zult U doen Lord Merton ?"

„Raja Mullah en zijn bedienden arresteeren en zijn huis laten doorzoeken."

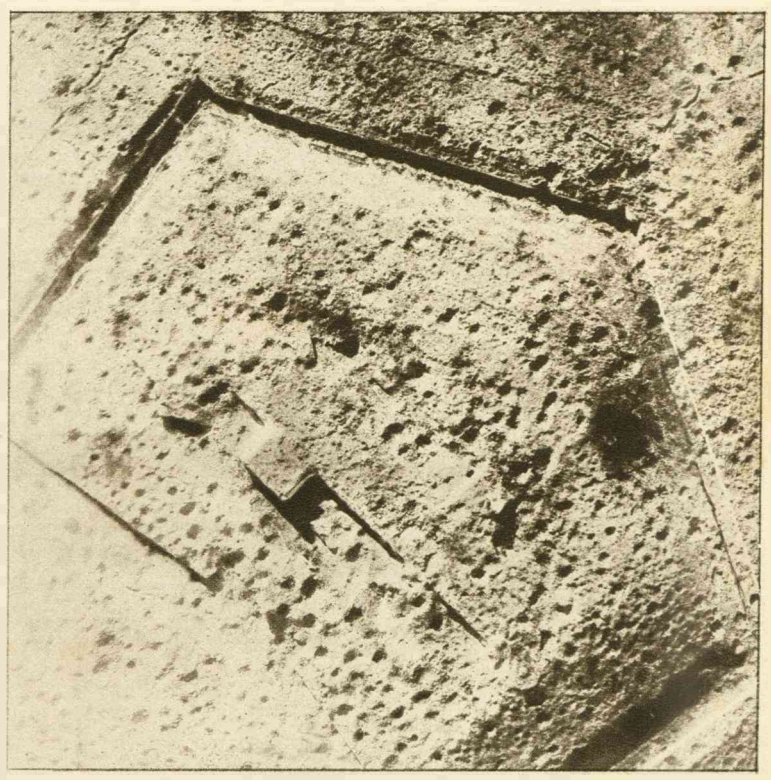
„Juist, morgenochtend, moet de staat van het Vereenigde koninkrijk in het bezit zijn van het kostbaar middel en daardoor in de toekomst over een steeds toenemenden goudvoorraad kunnen beschikken". — Lord Merton boog en vertrok.

(Wordt vervolgd).

DE STRIJD OM VERDUN.

Nog een foto van het (gewezen) fort Vaux, die duidelijk de uitwerking van het zware geschut laat zien.

DE STRIJD OM VERDUN.

Een foto van het fort Douaumont, genomen van een hoogte van 5000 voet. Men ziet duidelijk, hoe de granaten den grond hebben omgewoeld en er groote gaten in hebben geslagen. De Franschen heroverden dit fort, door zich telkens in de holen te dekken en zoo meter voor meter den grond te vermeesteren.